

6837. HARIV. 1923. 1947. 3163. fgg. 3308. fgg. 5090. 5254. 7993. fgg. 8144. 9083. BHĀG. P. 1, 11, 17. 9, 24, 22. 27. 29. 45. 51. Verz. d. Oxf. H. 27, a, 23. 43. 33, b, 28. 190, b, 15. WEBER, Kṛṣṇaś. 282. fgg. 288. fgg. 296. fg. 306. WASSILJEV 213. — b) Beiw. Kṛṣṇa's neben वसुदेव, वसुश्रेष्ठ u. s. w. PAÑKAR. 4, 8, 33. — c) N. pr. eines Fürsten aus der Kaṇva-Dynastie VP. 471. BHĀG. P. 12, 1, 18. HALL in der Einl. zu VĀSADV. 53. — d) N. pr. des Grossvaters des Dichters Māgha Verz. d. Oxf. H. 118, a, No. 194. — 2) n. Bez. des Nakshatra Dhanishṭhā (वसु = धन) VARĀH. BRH. S. 7, 11. ०देव v. l. — Vgl. वसुदेव.

वसुदेवत n. = वसुदेव 2) VARĀH. BRH. S. 8, 22. f. आ dass. H. 114.

वसुदेवता f. eine Gottheit des Reichthums, eine Reichthum verleihende Gottheit HARIV. 7023. — Vgl. auch u. वसुदेवत.

वसुदेवब्रह्मप्रसाद m. N. pr. eines Autors HALL 102.

वसुदेवभू m. Vasudeva's Sohn d. i. Kṛṣṇa H. 697.

वसुदेवात्मन m. dass. PAÑKAR. 4, 1, 17.

वसुदेव्या f. 1) das Nakshatra Dhanishṭhā. — 2) Bez. der 9ten Tithi ÇABDĀNTHAK. bei WILSON; vgl. VARĀH. BRH. S. 99, 1, wo die Vasu als Herren der 9ten Tithi erscheinen.

वसुदैव n. = वसुदेव 2) VARĀH. BRH. S. 7, 11, v. l.

वसुदैवत n. dass. VARĀH. BRH. S. 15, 30.

वसुधरा f. N. pr. einer buddhistischen Göttin BUDDH. INTR. 342.

वसुधर्मन् m. N. pr. eines Mannes MBH. 8, 1079.

वसुधर्मिका f. Krystall ÇABDĀNTHAK. bei WILSON.

वसुधा 1) adj. oxyt. Güter schaffend, freigebig: ०तम VS. 27, 15. TS. 4, 1, 8, 2; vgl. AV. 5, 27, 6 (AV. PRĀT. 4, 45). — 2) f. a) die Erde; Land, Reich AK. 2, 1, 3. H. 933. HALĀJ. 2, 1. MBH. 3, 2238. R. 1, 3, 38 (०तले). 2, 34, 41. 37, 27. ÇĀK. 192. Spr. 203. 484. 1886. BHĀG. P. 2, 7, 9. VARĀH. BRH. S. 27, 2. 32, 3. 34, 2. भुक्ता सम्यक्वसुधाम् so v. a. regiert habend 69, 19. शास्ति वसुधाम् BRH. 11, 8. राज्ये सारं वसुधा वसुधायापि पुरम् Spr. 2624. 4230. 4721. रुद्रवसुधान्मेघान् RĀGĀ-TAR. 1, 115. मगधदेशे धर्मार्-एयसंनिहितवसुधायाम् Gegend HIT. 49, 9. fg. गहनवसुधा: Gegenden RĀGĀ-TAR. 2, 164. वसुधागम Ertrag vom Boden VARĀH. BRH. S. 72, 6. क्षेत्रं die Erde des Feldes R. 3, 4, 17. समीक्ष्य वसुधां चरेत् Erdboden M. 6, 68. ०रणु MBH. 1, 6022. MEGH. 43. ०तलात् ÇĀK. 25. ०तले KATHĀS. 43, 123. — b) Anapaest (was das Wort वसुधा ist) Ind. St. 8, 217.

वसुधावर्जिका f. eine Dattelart (भूवर्जिका) RĀGĀN. im ÇKDr.

वसुधाधर 1) adj. die Erde tragend, — erhaltend: Vishṇu MBH. 13, 6866. स धराधर: ed. Bomb. st. वसुधाधर: — 2) m. Berg MBH. 1, 6022. R. 2, 34, 41 (42 GORR.). VIKR. 16.

वसुधाधिप m. Herr der Erde, — des Landes, König, Fürst MBH. 3, 2238. 2997. 3009. 8, 3789. R. 1, 8, 3. 2, 33, 17. 42, 26. R. GORR. 1, 21, 9. 3, 70, 12. 4, 17, 21. 38, 59. RAGH. 1, 32. 9, 9. 81. Spr. 2980. KATHĀS. 39, 242. 91, 4. LĀ. (III) 90, 11. 92, 5. MĀRK. P. 99, 1.

वसुधाधिपति m. dass. R. 3, 4, 23. RĀGĀ-TAR. 3, 344. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 503, ÇI. 8.

वसुधाधिपत्य n. Königthum Spr. 406. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 27, 10.

वसुधौन 1) adj. (f. ई) Güter enthaltend, — aufbewahrend AV. 11, 2, 4. VI. Theil.

12, 1, 6. NIR. 9, 42. KĀND. UP. 3, 13, 1. — 2) n. das Güterschenken NIR. 9, 42. MAHĪDH. zu VS. 21, 48.

वसुधापति m. Herr der Erde, — des Landes, König, Fürst HARIV. 8374. Spr. (II) 416.

वसुधापरिपालक m. Hüter der Erde, Beiw. Kṛṣṇa's PAÑKAR. 4, 8, 33.

वसुधापाल m. Hüter der Erde, — des Landes, König, Fürst MBH. 14, 2413.

वसुधार 1) adj. Reichthümer bergend: मुकुर्नियोगिनो बाध्या वसुधारा महीभुजाम् Spr. 2220. — 2) m. N. pr. eines Berges MĀRK. P. 33, 7. — 3) f. आ N. pr. a) einer buddhistischen Göttin TRĪK. 1, 1, 19. TĀRAN. 220. 247. 267. — b) eines Flusses HARIV. 12387. — c) der Residenz Kuberā's ÇABDAM. im ÇKDr.

वसुधारा f. ein Strom von Gütern, — Gaben; pl. MBH. 13, 420. — Vgl. auch u. वसुधार.

वसुधारिन् adj. Schätze bergend; f. Bez. der Erde MBH. 3, 10942.

वसुधासुत m. der Sohn der Erde, der Planet Mars VARĀH. BRH. S. 16, 15.

वसुधित ved. P. 7, 4, 45. वसुधितममौ जुहेति Schol. wohl so v. a. Güterbesitz.

वसुधिति 1) adj. Güter besitzend, — spendend: die Açvin RV. 1, 181, 1. अने कृते वसुधितो जुहते 3, 31, 17. 4, 48, 3. देवो जोष्टी VS. 28, 15. NIR. 9, 42. ÇĀNKH. ÇR. 8, 18, 5. वायुं नियुतः सद्यत् स्वा उत श्वेतं वसुधितिं निरिक्ते (vgl. SIDDH. K. zu P. 7, 4, 45) RV. 7, 90, 3. — 2) f. Güterspende: स हि वेद वसुधितिम् RV. 4, 8, 2.

वसुधेय n. Güterspende oder Güterbesitz in der Formel वसुधेयै वसुधेयस्य वेतु (वीताम्, व्यत्तु) VS. 21, 48. 28, 12. TBR. 2, 6, 14, 1. 3, 3, 1. ÇAT. BR. 1, 8, 16. 2, 2, 23. NIR. 9, 48. fg. ÇĀNKH. ÇR. 1, 13, 1. fgg.

वसुनन्द m. N. pr. eines Fürsten RĀGĀ-TAR. 1, 339.

वसुनन्दक = खेटक HĀR. 130.

वसुनीति gaṇa दासीभारादि zu P. 6, 2, 42, VĀRT. 2. adj. v. l. zu वसुनीय. ब्रह्मा AV. 12, 2, 6.

वसुनीय adj. Güter bringend: Agni VS. 12, 44.

वसुनेत्र m. N. pr. eines Brahmanen TĀRAN. 3, 93.

वसुनेमि m. N. pr. eines Schlangendāmons KATHĀS. 9, 80.

वसुंधर 1) adj. Schätze bergend HARIV. 7426. — 2) m. a) pl. Bez. der den Vaiçja entsprechenden Bewohner von Plaksha BHĀG. P. 5, 20, 11. — b) N. pr. eines Mannes KATHĀS. 37, 7. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, b, 30. Ind. St. 8, 389. — 3) f. आ a) die Erde; Land, Reich VOP. 26, 60. AK. 2, 1, 3. H. 933. HALĀJ. 2, 2. कृत्यश्चर्यवायेण पूरयतो वसुंधरम् MBH. 3, 2414. 4, 554. R. 2, 88, 18. 110, 4. NPS. TĀP. UP. in Ind. St. 9, 77. RAGH. 4, 7. VARĀH. BRH. S. 18, 2. RĀGĀ-TAR. 1, 101. अर्धसंज्ञात-सत्येव तोयं प्राप्य वसुंधरा Land, Boden MBH. 3, 3007. वसुंधरोवातवीजा ÇĀK. 151. नील ० VARĀH. BRH. S. 34, 104. पिबत्यसृग्भूरि रणे वसुंधरा 36, 5. वसुंधरायां पतितः Erdboden R. 3, 68, 40. ०पृष्ठे पतितः PAÑKAT. 101, 23. — b) Bez. eines Theilchens der Prakṛti Verz. d. Oxf. H. 23, b, 2. — c) N. einer buddhistischen Göttin WILSON, Sel. Works II, 13, 22. — d) N. pr. einer Tochter Çvaphalka's HARIV. 2083. einer Fürstin DAÇAK. 194, 15. — e) du. Bez. zweier Kumārī an Indra's Banner VARĀH. BRH. S. 43, 40.

वसुंधराधर m. Träger der Erde d. i. Berg MBH. 7, 4591.